

Tajemství ruských Merovejců aneb letopisy Venedů (Skazy Jarovíta)

Co víme o tzv. velkém stěhování národů? Co hnalo barbarské hordy k dobývání světa v epoše pozdní antiky? Odkud tyto hordy vůbec přišly a kdo obýval neřímskou Evropu před příchodem barbarů? Odkud se vzali Venedové a Germáni, kdo byli Merovejci? Jak byli nahrazeni evropští králové a odkud pocházejí současní evropští panovníci?

Co historici tají nebo co nevědí? Mnozí už dávno pochopili, že se nikdy nedozvíme celou historickou pravdu, vždyť dějiny byly tisíckrát přepsány podle potřeb těch, kteří byli v té či oné epoše u moci, a přepisují se dodnes. Pravé artefakty jsou prohlašovány za padělky, padělky jsou vydávány za originály - hlavní je napsat potřebný příběh. Akademická věda píše jednu historii, alternativci píší jinou a třetí staví jednoho do protikladu k druhému, čímž zakrývají tu skutečnou. Výsledkem může být, že brzy budeme mít úplně dějiny-fantasy, dějiny nikoli ve smyslu historické vědy, ale ve smyslu fascinujícího, umně vyprávěného příběhu - románu nebo povídky. A pak nám budou události minulosti navždy skryty, což je to, co třetí, zákulisní strana potřebuje. Vždyť je to právě ona, kdo na jedné straně podporuje akademickou vědu se zatvrzelou darwinovskou teorií a nemožností existence civilizací starších než 7-8 tisíciletí př. n. l., a na druhé straně podporuje alternativce, odmítající obrovskou vrstvu věků a přenášející dávné civilizace, které zanikly v jaderné válce, téměř do 19. století n. l.

To vše se děje proto, aby se udržovaly spory a kontroverze, v nichž bude pravda navždy pohřbena.

Pravda zůstane jen v informačních polích planety, ale vždy bude lidem předkládána jako fantazie a něco z oblasti neexistující v přírodě, vždyť skepse je velmi potřebná i pro tytéž síly skrývající pravdu. A skepticismus sám o sobě nikdy nedovolí vytvořit hmotná zařízení čtoucí takové informace, poněvadž i jejich nositel (informační pole) je popírán. A všechny možnosti čtení těchto informací bez hmotných zařízení jsou nevědecké a neprokázané.

Někdy však tímto způsobem pronikne do našeho světa něco z informací o minulosti, pravda, ne každý tomu věří. Tak přišly další informace z minulosti naší planety. Můžeme jim věřit, nebo ne, vždyť nejsou vědecké a byly získány prostřednictvím vědomého snění. Nejsou tedy určeny skeptikům, kteří hledají pouze materiální důkazy.

...Hustý les se tyčil jako hradba, jeho větve se proplétaly, a zemi pokrývaly husté větve jehličnanů. Tenká pěšinka však stále vede kamsi do hlubokých lesů. Tam v divočině jsou slyšet hlasy. Pod korunami stromů je vidět záře plamenů. Kolem ohně se shromáždilo několik lidí v dlouhých bílých šatech vyšíváných červenými vzory. Jejich tváře osvětluje oheň, který tančí a praská v suchých větvích.

Vysoký šedovlasý muž s dlouhým plnovousem a vlasy spadajícími až na ramena hází bylinky do ohně. Voňavý kouř stoupá vzhůru... A tam je ze dřeva vyřezaný obrovský obličej. Ano, je to idol dávného boha. Za všeobecným děním je téměř neviditelný, a pouze nemrkající tvář shlíží skrze věky. Vedle něj je přibit rudý štít se zlatou osmipaprskovou svastikou kolovratu.

Ještě okamžik, a ocitla jsem se... v těle jednoho z přítomných.

Dnes je velký den, den Jarovita - problesklo kdesi ve vědomí. Naše světlo, bůh Jar-Jarovit, září živoucí rozlévá na traviny a listí stromů, září živoucí sluneční rozlévá on i na naši sílu a dává nám pevnost a divokost, abychom odolali nepřátelům, přijdou-li k nám. Starý volchv Ratibor přináší dary ohnivému Jaru-Jarovitovi skrze ctěný oheň.

Jar přijal naše dary! Duha vystoupila až k obloze! A v rukou mi zůstalo semínko, přilepené k dlani...

Ratibor přinesl velkou dřevěnou bednu, v níž byly uloženy skazy, do klubek smotané. Ty skazy jsou o našem Rodu, ano, o dávné zemi, pokryté ledovými vodami, ty skazy o tom, jak jsme šli, hnáni větry, a obklopeni ledem byli, o tom, jak jsme šli po bezbřehé Zemi-Maťušce, abychom si našli nové útočiště. A bylo nás mnoho, a naši předkové, naši prapředkové, se vydali různými směry.

Tady už je bedna otevřena a Ratibor-volchv z ní vytáhl prastaré klubko s uzlíky-úvazky, což jsou znaky, jež se dají číst. Začal ho rozplétat a písničku-skaz zpívavě vyprávěl, neboť není možné vyprávět posvátný skaz jen tak, zvuk se musí zpívat v souzvuku se Sluncem a větrem...

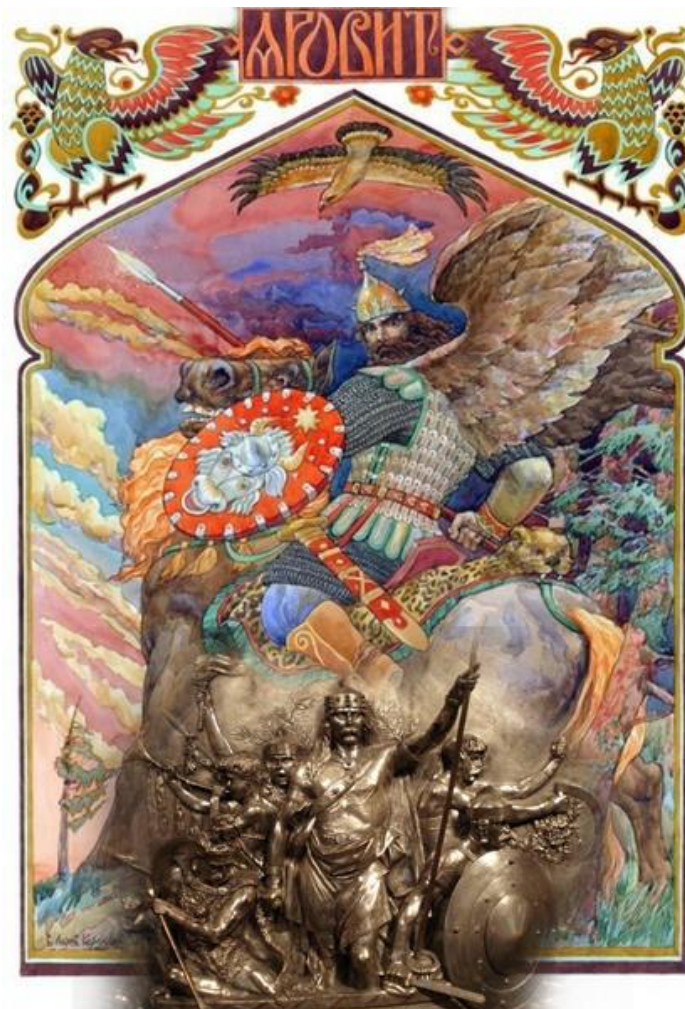
A plynula píseň, která byla napsána prastarými uzly-úvazky, a vítr ji zvedl a obětní dým ji odnesl k bohu Jaru jako zvěst toho, co si pamatují předkové, potomci svých otců a dědů, pamatují si Rod a všechny bohy, kteří jsou našimi prapředky.

...A najednou se nad námi začal vznášet obětní kouř jako mlha, nazelenalá mlha... Nebylo vidět nic a nikoho.

A když se mlha rozplynula, zmizel les i volchvové. Pouze duha září a na kopci stojí nádherné malované stavení. Všechno kolem se třpytí podivnými odstíny. A vtom se otevřou vrata onoho stavení a z něj vyjde vysoký voják v drátěné košili a pozlacené přilbě. Zpod drátěné košile je vidět vzorovaný lem na bílé látce. V ruce drží rudý štít a na opasku visí meč ve vzorované pochvě. A ten štít je tentýž, co visel vedle idolu u volchvů...

Voják se posadil na vyřezávanou lavici, která vypadla z mlhy, a zve k sobě. Neznámá síla mě k němu přitáhla, oči mu planou ohněm a já mu podávám semínko, ale to se náhle proměnilo v žalud... Tu ho vložil do kypré země a klíček se okamžitě začal zelenat a rozvíjet listy. A jeho výhonek začal před očima sílit a pokrývat se korunkou. A už se mladý dub vesele zelená v paprscích slunce...

„Jako toto semínko zrodilo život, tak se zrodil i každý z vás, aby váš rod, aby náš rod - vašich otců nezanikl navěky! Za tímto účelem sílu vám dávám, sílu, kterou Jar nazýváte a kterou tam, ve vzdálených dobách budete nazývat energií.“ Tak promluvil Jar-Jarovit hlasem silným a mocným, ale kdesi uvnitř mne, a otevřel vyřezávanou bednu a uvnitř opět prastará klubka s uzlíky písma...

„V dávných dobách jsme přišli na Midgard-Zemi zasít živý život a slunce - Jarilo bylo pověřeno hlídáním. Ale vždyť už daleko je slunce, jemuž ve vašich dobách budete říkat Polární hvězda, a je to hvězda Kol, neboť všechny hvězdy se otáčí kolem ní, když se podíváte ze Země vaší mátušky... Tam nám tato hvězda zářila v naší vlasti, jako Slunce - Jarilo.

Spolu s dalšími pomocníky z hvězdných dalek a zemí, které stojí v blízkosti jiných sluncí, jsme na Midgardu-Zemi vybudovali velkou zemi pod paprsky slunce, neboť prastará Země, kde žili bojovníci světla, byla zničena. Ve vašich dobách ji nazvou Faeton, ale zbyly z něj jen kameny, a kolem byly vypáleny a zničeny i další obydlené země. Pouze Midgard-Země přežila, ale i poté trvalo více než jeden Svaroží Kruh, a mnohá, mnohá léta, než ji oživil.

My jsme však na Midgardu-Zemi vybudovali zemi světla, zemi Sva neboli Orianu, kterou potom kmeny ostatních rodů začaly nazývat Hyperborea.

Bylo ti o tom hodně řečeno (viz další témata). I o jejím zániku, a že se držela po velké válce s Atlantány dva tisíce let, ale pak krystal Jar v srdci hory Méru nevydržel a země Sva se ponořila na dno moře, a toto moře zamrzlo a stalo se ledovou pouští.

Od té doby naše rody putovaly po Zemi a osidlovaly nové země. A nastaly časy velké Daarie, která na Zemi zůstala jako pevnost po tři tisíce let. Celou vaši Sibiř a mnoho dalších zemí zabírala a vládli v ní Tara s bratrem Tarchem - Dažbogem a s jeho ženou Zlatogorkou - Mayou. Ještě tři tisíce let po ponoření země Sva do ledových propastí se Daaria držela ve velké bitvě s Anunnaki z Nibiru, kteří zaseli onen velký svár a poštváli Atlantány proti Borejcům.

Vždyť ještě v dobách Atlantidy a Sva lstivě pronikli na Kailás - horu, kde stojí krystal života a začali jej ovlivňovat (viz téma: Zlatá Baba - bohyně severu aneb tajemství Permu Velikého a slovanské pravlasti).

V těchto dlouhých časech to bylo pro Daarijce velmi těžké. Vždyť Anunnakiům se podařilo ve dnech velké bitvy atlantské pohnout krystalem Kailásu a uvrhnout pozemský svět do třetího rozměru. Čas se tehdy pokrřivil. Stal se jiným. Mnozí pomocníci, kteří přišli z jiných planet, nemohli ve třetí dimenzi existovat. Byli jednoduše vrženi do čtvrté, s částí odděleného světa. Tento oddělený svět se stal paralelním světem k tomu vašemu. Lidé, kteří zůstali ve třetí dimenzi, ho nazývali různě. Potomci země Mu jej začali zvat Šambalou, potomci Hyperborejců-Oriánců - Bělovodím. Také o tom jsme již vyprávěli. I o tom, jak jsme se my, vaši učitelé, nazvaní bohy, od vás odtrhli ze třetí dimenze.

Přesto se do Daarie přeneslo mnoho krystalů života ze země Sva, takže se stala nedobytnou a svázala Anunnakiům ruce na Kailásu.

Tenkrát se Anunnaki, kteří si říkali Nefilim, rozhodli zničit Daarii a zmocnit se Země jiným způsobem. Anunnaki tehdy podnikli velkou invazi do lůna Země, když předtím rozpoutali strašlivé války mezi lidmi různých ras. V těch dnech jižní země zanikly. Jedovatý jaderný oheň spálil města v Indii (katastrofa Mohendžodaro) z lidské pýchy, která byla podobná pýše Atlantánů. Nu a Anunnaki lidem poradili, jak získat oheň smrti...

V oněch strašlivých časech Anunnaki osobně vypálili velké město Baalbek Velesova bratra - Baala rohatého. Baal byl válečník a bojoval s anunnakijským Jahovou, ale byl zaskočen (viz téma: Baal - pomlouvaný bůh Východu o Satanovi, Anunnaki a... Syrské válce). Země tehdy hořela všude a nejhorší je, že Anunnaki svým paprskem smrti roztrhli její lůno a vpravili do něj své sémě (laboratoř), v němž pěstovali nové lidské otroky Adama a Evu.

Tam začali chovat novou rasu těch, kdo se měli stát anunnakijským stádem a dodávat jim životní energii svými neřestmi a utrpeními. Tam začali chovat nové lidi z nízkého trojrozměrného světa, aby je smísili se zbytky dávných ras, které přišly ze vzdálených hvězd...

I samotný velký vpád však přinesl na Zemi šířající oheň a zanechal na jejím těle jizvu v podobě Rudého moře. V těch dnech, prosáklých smrtí, se Anunnakiům podařilo znovu pohnout krystalem na Kailásu a stáhnout váš svět ještě níže do tělesné matérie. Od té doby se váš život na Zemi mnohonásobně zkrátil a začali jste žít půl století místo stovek let před touto událostí, kterou Anunnaki nazývají stvořením světa, svého nového a popsaného jako stvoření a jako potopu světa, i jako spásu biblického Noema. Všechny události se tehdy slily v jednu. Anunnaki dokázali všechno falšovat a přepisovat kroniky světa. Zanechali své ctěné ‚následovníky‘, které vychovali z potomků Adama a Evy, a vštípili jim vyvolenost.

Anunnakijské, biblické stvoření světa spálilo města Daarie ohněm smrti (jaderné zbraně), který spálil města Indie. Ostatně, ta válka, kterou potomci popsali v Mahábháratě, se odehrávala nejen v Indii, ale i v Daarii. Lidé z Daarie se zachránili v podzemích na samotném západě Daarie ve městě Barma. A svět spustl na další tři tisíce let. Zuhelnatělá Daarie zarostla neprostupnou tajgou a na věky se stala chladnou. Jen na jejím západě se hřál život a lidé začali vystupovat na povrch. Bjarmie se stala jménem této nové země. Potom se tomuto kraji začalo říkat Perm. Ale to všechno ti také vyprávěli... (Viz Téma: Jak se „šije“ historie - poselství Dažboga.)

A tak v tom Permu Velikém naše rody dál žily a vzpomínaly na své prapředky ze země Sva, kteří žili na úpatí hory Méru. Vždyť rod velkého volchva chrámu Méru nadále prosperoval. Tento rod nazývali Merovity, a jména volchvů z tohoto rodu se často dávala podle této hory. Mnohé z nich nazývali Merovejci.

Bjarmia se stala mocnou zemí. Semeno, které jsme zaseli, vyklíčilo skrze prach, temnotu a velký mráz, který přinesly paprsky smrti z výbuchů hrůzy... A tisíciletí znovu plynula. Ale my už jsme nemohli přijít k lidem, a jen volchvové s námi udržovali spojení.

Národ stvořený Anunnaki začal svůj pochod přes Midgard-Zemi, ale my jsme je nemohli zastavit. Přicházeli do různých zemí v podobě zajatců a otroků a stávali se z nich kupci a obchodníci. Kupovali si pozice a stávali se poradci vládců různých zemí. Jen Bjarmia byla od nich osvobozena. A její síla rostla. Síla k tomu, aby splnila své poslání a vyhnala Anunnaki ze Země, osvobodila krystaly světla a života, očistila Kailás a vrátila Bělovodí do vaší reality.

Cožpak mohli Anunnaki něco takového dopustit...? Tehdy se opět rozhodli přetvořit svět. Vždyť se i tak skoro stal jejich. Všechno převzali pod sebe svým vyvoleným národem. A dokonce i posla světlych světů, Kryšna, který se odvážil přijít do jejich doupěte a vtělil se do jejich vyvoleného národa, zabili. Jeho učení překroutili tak, že je nikdo z vás nepozná. A Kristus a Kryšeň jsou jeden a tentýž duch... Ale kdo teď uvěří, když se z křesťanů stali naši nepřátelé.

Anunnaki přeměnili jeho učení ve zbraň proti nám. A toto učení začalo dobývat svět. Poslům Anunnaki však stále chyběla síla. A ani římské beranidlo nestačilo. K dobytí poloviny světa byli chytře využiti Latinové. Ale do Atlantánů tenkrát ještě nedorostli. Ne všechno bylo podřízeno Římu.

Svět upadal, zapomenuty byly síly, které pohybovaly horami a velkými kameny, zapomenuty byly i síly smrtelných výbuchů, které zpopelnily Daarii a Baalbek. Luk a kopí se staly lidskými zbraněmi... A dokonce i v Bjarmii se toho zachovalo jen málo. Nemělo smysl uchovávat starobylé, když nebylo možné něco takového znovu postavit. Lidé dokonce ani nemohli více zapisovat skazy pro další časy. Nástroje zmizely. A tehdy se začaly vázat uzly do klubek, aby se uchovaly destičky ze zlata a krystaly s nápisy na nich vepsanými pomocí éterických paprsků.

Vždyť v zemi Sva psali do krystalů a na kovové desky paprsky, vám neznámými až do vašich dnů. A přečíst tyto nápisy bylo možné pouze pomocí stejných paprsků nebo v duchu těmi, kdož měli velkého ducha. Volchvové tedy četli myšlenkami a překládali je do úvazků-uzlů. A tak klubka vašich prapředků smotávali a ukládali do beden. A později je začali potírat barvou a dělat otisky na vrchní vrstvu březové kůry, aby se vědění šířilo rychleji. V otiscích se rodila písmena, která se stávala črtami a zářezy, neboť je začali vyřezávat na březové kůry a stromy.

Volchvové Bjarmie uchovávali klubka vědění jako velký poklad, ale nedokázali vytvořit nástroje a zbraně starodávných. Bylo k tomu potřeba mnoho věcí, které z vašeho světa zmizely. Tato vědění však mohla pomoci jejich potomkům to všechno vytvořit a osvobodit krystaly Země. Proto se Anunnakiové rozhodli zbavit se jich a těch rodů, v jejichž žilách proudila krev pradávných, nepošpiněná krví Adamovou, otrockou krví.

A ještě Anunnaki vždycky snili o osídlení Země temnými bytostmi. K tomu směřovalo veškeré jejich tvoření nových lidí. Ale šlo to pomalu. Lidé pro jejich potřeby museli být divocí a nevědomí a nepamatovat si svůj původ. A tak se ukázalo, že všichni ti, kdo přežili potopu, si ještě pamatovali minulost a občas si vzpomněli na velké bohy.

A pouze jimi vyvolený národ v nich viděl Boha a uctíval Jahovu. Potřebovali lid - otroky, nad nimiž by tito vyvolení vykonávali dozor. Otroky však nebylo možné vytvořit z divokých potomků starověkých civilizací, a to ani přídavkem krve Adamových potomků. Dokonce i Latinové postrádali divokost a agresivitu... Ani nové křesťanské učení neudělalo ze všech otroky...

A tenkrát znovu Anunnaki vyrušili krystal Kailásu skrze váš hrubý svět, v němž jsme už, bohužel, neměli kontrolu. A otevřel se velký průchod, nebo portál, jak se bude u vás říkat... A toto se stalo v srdci Asie, za Kailásem, ve stepích, jež se budou nazývat poušť Gobi. A bylo to v době Kristova narození, ve chvíli, kdy se na obloze rozzářila hvězda.

Síly kosmu nejsou ani dobré, ani zlé, stejně jako všechny síly přírody - Máťušky. Lze je však využít různými způsoby. A tak Kryšeň využil sílu této hvězdy, aby prolomil vědomí v novém Ježíšově těle a vzpomněl si, kvůli čemu se do Ježíšova těla vtělil. Vždyť je téměř nemožné si vzpomenout na sebe sama, když se jeden narodí jako nemluvně. Takto tvořili Anunnaki, vytvářejíce Adamovo tělo.

Samotní Anunnaki však využili sílu této hvězdy prostřednictvím svých technických nástrojů, aby otráslí krystalem Kailásu a otevřeli portál do nižších světů. Tento portál se otevřel v Gobi a na druhé straně planety.

A tehdy se realita v těchto místech svou druhou stranou obrátila naruby nebo se obrátil časoprostor. To, co bylo před miliony let, se stalo realitou, a to, co právě bylo - odešlo do minulých věků. A historie byla sešita a napsána nová, takže žádný nalezený předmět už nemůže říct pravdu. A tak se na povrchu Gobi objevily kosti dávných ještěrů, a prastaré ruiny mocné Daarie odešly do jiného světa, zanechávající po sobě jen ubohé stopy, a stěny a kameny Lemurie, která zanikla ještě dříve spolu s ještěry, jež považujete za hory a přírodní skály.

Spolu s kostmi ještěrů a pouštěmi vpadly do Gobi hordy divochů z nízké paralelní reality světa Navi. Tak démoni na sebe vzali těla prastarého národa Turkitů - potomků Daarijců, obyvatel země Mu a nejstaršího rodu ze souhvězdí Losa, kterých bylo málo a kteří si pamatovali svou historii, pečlivě uchovávanou šamany. A turkické jazyky navzdory všemu stále uchovávají ducha této hvězdné civilizace.

Ale v časové pasti pouště Gobi se, bohužel, zrcadlily z těchto lidí těla pro demony, stejně jako z těch, kteří žili v blízkosti. A tak miliony démonů získaly lidská těla. Hordy démonických lidí se vrhly do stepí Asie, smetly vše, co jim stálo v cestě, vyvraždily všechny, kdo se jim připletly do cesty, nebo je zotročily. Násilím se mísili s mírumilovnými Turkity - potomky dávných ras, a plodili hordy divokých kočovníků. Tyto hordy si říkaly Hunnu.

V těch dnech čas udělal obrat, zauzlil se, dá-li se to tak říct. Další uzel se uvázal na severu, ponořil do propastí paralelních světů ostrov Thule - pevnost zbývajících Borejců na severu ze země Sva, a vrhl do vašeho světa piráta z atlantských časů - falešného Ódina a jeho pirátskou kliku. Kdysi byl pirát a lupič Ódin se svou tlupou vypovězen atlantskými úřady na odlehlý ostrov Thule, ale tam okamžitě zmizel, poněvadž se propadl s celou svou tlupou do časové díry. Takhle to bylo vidět odsud.

Zbojnící si ani neuvědomovali, co se jim přihodilo, nacházejíce se v epoše raného středověku, jak se u vás bude říkat. Jednoduše se zmocnili místního zdivočelého obyvatelstva a představili se jim jako bohové.

Zároveň démoni získali jejich těla, stavše se předky Germánů, kteří se smísili se zdivočelými lidmi, usídlenými v močálech Evropy od dob zániku Hyperboreje. Tak se objevily kmeny Gótů, kteří se v houfech vydali na jih, vždyť ostrov Thule, na němž se ocitli, začal klesat pod vodu.

Otevření strašlivých portálů do nízkých světů a časové propady daly vzniknout velkému stěhování národů. Toto je tajemství tohoto stěhování.

Divochů začalo přibývat, neustále se doplňující z bezedných portálů. Smetli vše, co jim stálo v cestě, a mísili se s těmi, kteří žili před nimi ve vaší realitě Javi.

Současně se stěhováním národů přineslo otevření portálů nebyvalé ochlazení. Po zániku ostrova Thule přišla z Arktidy ukrutná zima. Tento mráz pokryl Bjarmii - Gardariku. Tak se jí v té době často říkalo, neboť v této zemi, pravlasti Rusičů, se

nacházelo mnoho měst. Z jihu a východu se do Bjarmie valil proud uprchlíků. Byli to lidé, kteří od dob daarijských dlouho žili v sibiřských lesích a mísili se s turkickými kmeny. Říkali si Jugra, Jugrové.

A vzápětí po Jugrech vpadli do zemí Bjarmie strašní divoši, kteří přišli z pouště Gobi. Město Barma, hlavní město Bjarmie-Gardariky, bylo obklíčeno. A hořely velké požáry. Jen vševědoucí volchvové vyvedli lidi do Bělovodí. A od těch dob se tam ocitla i Barma.

Členové rodu, kteří si říkali Venedové, vybudovali nové hlavní město - nové město neboli Novgorod Veliký. Existovalo takové slovo jako Venja, které znamená stranu jednoho okraje, za níž je hranice cizí země. Tak si začali říkat vaši předkové, kteří se ocitli na samém okraji Bjarmie, zamrzlé a zasypané sněhem, a vypálené divochy. Jen v nejhlubších koutech Bjarmie se ještě usadili jugrovští uprchlíci. Zřejmě jen oni mohli žít v těch sněžích...

V oněch strašlivých časech se rod dávných volchvů Merovitů rozdělil. Jeden z nich, Rus Merovit zůstal v Novgorodu - hlavním městě nové Gardariky, a jeho dva synové se vydali na Západ, aby na místě někdejšího ostrova Thule magií uzavřeli portál chladu.

A došlo tam k velké bitvě s Góty, které zahnali Venedové, jež se s Merovity-volchvy vydali na jih a západ, do divokých krajin a bažinatých močálů. Merovité museli zašít díru do světa Navi, nad severním mořem. Dědové začali a pravnuci dokončili. Ale díra byla zašitá.

Od té doby uplynulo mnoho vody. Venedové se usadili ve Skandii, vytlačivše Góty, a stali se předky Vikingů, mísíce se s přeživšími gótské invaze, dávnými příbuznými, kteří v dobách Bjarmie veliké přišli do těchto zemí z jihu od východu, od vzdáleného moře, od moře a sídla Ásů - Ásgardu. Tenkrát došlo k velkému sbratření prastarých spřízněných rodů, které se setkaly po tisíciletí.

A jeden z potomků Merovitů a Ásů Hrerik, jak ho Ásové nazývali, nebo Rurik se kdysi rozhodl navrátit na rodnou půdu předků do Novgorodu, aby pomohl bratrům, unaveným útoky Jugrů a kmenů divokých Hunů, kterým se v těch dobách v Gardarice říkalo Tugarové.

A přišel do Novgorodu a spříznil se s potomky rodu volchvů-Merovitů od Rusa Merovita, který zůstal v Novgorodě. Odtud také pochází vláda knížecího rodu Rurikovců na Rusi. A ti obrozovali Rus všemi silami místo pošlapané Bjarmie.

Rurik nebyl cizozemec, stejně jako jeho lidé, později přezdívaní Varjagové. Tehdy byli všichni jedním starověkým Rodem - Venedové či Sloveni - Rusiči, potomci Rusa Merovita, jenž zůstával v těchto obtížných časech v Novgorodě, zatímco jeho synové zacpávali díru do světa Navi na Severu. Tak se Rus od začátku obrozovala, jako pták Fénix z popela, aby se znovu postavila jako hradba na chazarské cestě.

Vždyť v té době Anunnaki vypěstovali z divochů světa Navi své nové království a vládou pověřili své vyvolené - Abrahámovy syny.

Předtím divoké hordy Hunů a Gótů rozdrtily zbytky starého světa i přežití Latiny. Anunnaki už Latiny nepotřebovali, rozhodli se přetvořit váš svět jiným způsobem.

Na východě vybudovali Chazarii a na západ poslali Židy, kteří byli vyhnáni ze svých zemí rukama Arabů. Anunnaki ani trochu nelitovali své vyvolené - syny Abrahámovy. Po tisících umírali rukama arabských kočovníků, a potom i v Evropě.

A následně začalo období temna a mísení národů. Evropu osídlili strašliví divoši na zbytcích panství Latinů. Evropu zahalila temná tma. Byla však viditelná pouze z našeho horního světa, ze světa páté dimenze. Z vašeho světa mohli něco podobného spatřit pouze volchvové.

Proto ještě další část rodu volchvů starověkých Merovitů ze Skandie hned následovala Góty na Jih - do Evropy. Chtěli ji očistit od té temnoty, která unikla dírami Navi.

Takže Venedové přišli do Evropy a začali ji čistit od Severu. A usadili se na rozlehlých územích. krotíce Góty, Langobardy a další divochy, kteří se sem ve velkém počtu nahrnuli.

Divoši nazývali objevivší se Venedy různě - Vendové, Vindové, Veneti, Eneti, Vanové, Vandalové a tak dále... Nu a později se všechna zvěrstva divokých kmenů Navi přičítala jim - Venedům, kteří přišli očistit tento svět. Vždyť až do vašich dnů jsou Vandalové symbolem ničení a divokosti. Jim přičítali zkázu Říma, ačkoli ji způsobili Germáni. Ano, i samotné Vandaly začali také přiřazovat ke Germánům... A v průběhu věků se z poctivého kmene stal pomlouvaný kmen.

Ale jak mohli Anunnaki a jejich vyvolení postupovat jinak? Převyprávěli v jazycích a přepsali do svých knih vše, co bylo. A nazývali černé bílým a bílé černým.

Přepsané zkazy už znáte, neznáte jen to, co bylo opravdu...

...A co bylo opravdu? A opravdu bylo to, že vyčerpané strašnými nájezdy místní kmene Galů a Keltů (stejní potomci Hyperborejců, ale vržení daleko na západ), až do této doby podmanění Latiny, začaly příchozí osvoboditele nazývat nositeli svobody nebo prostě svobodnými. V jazycích těch příchozích to znělo jako Frankové. Ale opět přepisovači a převypravěči pod anunnakijskou píšťalou nazvali Franky Germány a přirovnávali je k divochům.

A Franky vedli stejní volchvové Merovité, kterým se tam říkalo Merovejci.

Staletí plynula, ale volchvové si své vědění a magii uchovávali. A nosili dlouhé vlasy, aby mohli promlouvat s námi v našem horním světě.

Ale člověk je slabý, žije-li ve vašem světě, a nemnohým je dáno obstát, dokonce chráně vědění ve svém srdci. Merovejci si začali brát manželky mimo rod Venedů. A nevěděli oni, jaké jsou kořeny jejich manželek. Často to byly dcery germánských kmenů.

A doba to byla temná a všude se šířila nevědomost. Poslové Anunnaki převzali Ježíšovo učení a vytvořili z něj své vlastní. A ve jménu Ježíše začali konat své skutky.

A mnohé tehdy obrátili na křesťanství, zvláště citlivé ženy. Takovou byla i manželka Chlodvíka Merovejského, Chlotilda.

Upřímně věřila všemu, co jí církevníci namluvili, a neustále snila o tom, že svého manžela přivede k ‚pravdě‘. Ale ten byl ještě silný.

Na východ od franckého panství se rozkládaly země divokých a dravých Alemanů. I proti nim zahájil Chlodvík válku. V rozhodující bitvě s Alemany vítězství dlouho bylo nejisté. A tenkrát slíbil Chlotildě, že přijme Krista, pokud dojde k vítězství. Tato zpráva se okamžitě rozšířila prostřednictvím Chlotildina zповědníka.

A tehdy židovští obchodníci tajně přivezli Alemanům dary, aby za tyto dary Alemané ustoupili. A ráno se stal ‚zázrak‘. A Alemani před Chlodvíkovými vojáky utekli. Při pohledu na to se Chlodvík nechal pokřtít, vždyť byl mužem svého slova, i mnozí z jeho vojska se nechali pokřtít. A nikdo nevěděl, že ‚zázrak‘ byl koupen.

Tak se začal pád Merovejců, neboť Chlodvík padl do spárů dravců a už nemohl uniknout. A dar Merovejců předvídat všechno a znát tajné věci ho opustil, neboť při křtu přijal přijímání vínem smíchaným s lektvarem.

Od té doby dělal vše podle doporučení církve a stal se rukavicí na ruku jiných. Na radu těch sil přijal do svého domu správce neboli majordomy, jak se jim říkalo, z židovského rodu. A svěřil jim hodně věcí do jejich moci. A Chlodvíkovi potomci už více neovládali magii, neboť při křtu v dětství pili lektvar z vínem.

Léta rychle ubíhala a zemi začali postupně vládnout majordomové, ne králové, jež poslouchali, co jim řeknou noví žreci. A nakonec byl poslední merovejský král Dagobert zabit ve spánku lidmi majordoma Pipina.

K moci se dostali židovští majordomové - prostě obchodníci a pokladníci. A Pipin provedl velký masakr, vyhubil všechny muže z rodu Merovejců, a dědice uvěznil v klášteře, kde ho zbavili dlouhých vlasů při ostríhání na mnicha. Násilím přijal do svého rodu ženy, aby potom všem napsal, že jeho děti jsou potomky Merovejců a mají právo na vládu.

Tak byla uzurpována moc a evropské dynastie byly spřízněny s vyvoleným národem anunnakijským, semenem Abrahámovým. Evropa však Židy jen tak nepřijala. Stále k nim panovala silná nenávisť, a to za ukřižování Ježíše. A tenkrát vychytralí majordomové spolu s jimi dosazenými církevníky vytvořili tajné společnosti - mystické řády zamíchané s anunnakijským-židovským učením a rozšířili legendu, že staří Merovejci měli svůj kořen od samotného Ježíše, od jeho dětí. A že je to velké tajemství a že jenom zasvěceni do jejich tajných řádů, mohou vědět, že Ježíš měl manželku Marii z Magdaly, a také děti. A že tyto děti daly své sémě a byly prostřednictvím svých potomků spřízněny s franckým Merovejem, neboť prý utekly do Galie před římským pronásledováním. Takže legenda o Ježíšově manželce byla vytvořena a zahalena tajemstvími, pro větší důležitost a přidání jí na pravdivosti. Odtud začala bloudit po vašem světě...

A jsou-li Merovejci potomky Ježíše, tudíž jsou potomky Davida, židovského krále. Takto bylo legalizováno židovství, řečeno jazykem lidí v budoucnosti od mých dnů.

A to, že Merovejci se kdysi nazývali Venedové - to bylo přetvořeno v mýtus a připsáno židovskému pokolení Benjaminů, údajně od něj vedli ti králové svůj rodokmen...

Potomci falešných Merovejců se rozlezli po královských rodech a všechny dynastie začaly pocházet od těch vyvolených Anunnaki. A tam, ve vašich budoucích stoletích: devatenáctém, dvacátém, jednadvacátém, počítáno od narození Krista - nezůstane jediný král Západu bez krve Abrahámovy, ano, a budou na to ještě hrdí, jako potomci samotného Krista a Davida - krále židovského, a nastanou dny, kdy se králové budou obřezávat jako Židé, odvádějíce obětní daň Anunnaki, kteří je stvořili. A nebudou věřit dokonce ani Ježíši, ani Jahovovi, ale temnému Luciferovi, jako svému pravému bohu, který jim dal moc na Zemi za jejich duše a za jejich černou práci, kterou také konají po mnohá léta i ve vašich dnech, přeměňující lidi na Zemi v dobytčí otroky a ničíce odvěkého nepřítele - náš Rod povstávající z popela, Rod ze země Sva a Daarie, Bjarmie-Gardariky a jasné Rusi.

A jejich služebníci dál spřádají své špinavé skazy a zazdívají to, co bylo, pod příkrovem starých lží i nových lží. Vždyť jako kdysi Venedy-Vandaly nazvali barbary, tak za vašich dnů barbarskou a divokou Tartárii hord Navi najednou začali jmenovat Rusí místo starověké Daarie a severní Bjarmie. Prostě změnili jméno, ale podstatu zkreslili. Vždyť všichni sibiřské, daarijské starožitnosti Tartárií začali označovat, ačkoli smysl byl v ruštině zachován... Ale jména vašich nepřátel na zemi přišli, a také jejich vládců, krutých chánů Navi také za ruské prohlásili, aby se zapomnělo na pravé volchvy - učitele vaše, Merovity, které uznali za cizozemce z dob Rurika.

Cožpak nejsou vidět ty spletité nitky, které sešívají do nebytí váš svět a paměť Rodu? Pokoušíte se vzpomenout si, ale hned se vám vnucuje nová lež. Nechytejte se jí. Také je zaplácena stejnými společnostmi, které platily za staré lži.

Zde jsou prastaré klubka - podstata vláken univerza a na nich úvazky - milníky poznání Rodu a prapředků. Ale nepřátelé pavouky ovinuli Zemi a ukazují vám spletitá klubka dějin, aby si na ně nikdo nikdy nevzpomněl, vždyť jenom poznáním původu lze poznat cíl cesty.

Otevřel jsem tuto bednu nejen proto, abych vyprávěl dávné letopisy, ale abych ukázal spletitost klubek poznání v myslích našich potomků, kteří žijí ve vašich dnech. Vytáhl jsem nit, abyste ji mohli rozmotat... Budete toho schopni? Stanete se pokračovateli díla svých předků? Budete schopni znovu oživit své síly a vzdorovat nepřátelům v poslední bitvě?... Budete schopni stát se mým silným štítem a očistit váš svět ušlechtilým Jarem?“

A vtom bůh Jar vstal a položil svůj štít na bednu s klubkami letopisů, a sluneční paprsek od něj odrazil zářivou duhou. A tato duha letěla jako pták sedmi barev, pták Sva vyzývající k vítězství prapředků, nebo snad nesmrtelný Fénix, jenž povstává z popela. A letěla nad kopci a řekami, doslova přikrývající naši zemi až k samotnému obzoru...

A tady, na kopci, stále stojí On, a tvář jeho dřevěná hledí do věčnosti...

Zapsala Valeria Kolcova 03.02.2017

PS:

V Íránu byly oficiálně zveřejněny informace o přímých židovských kořenech téměř všech následníků britské monarchie. Ve stejné době se v britských médiích objevily také fámy o manželce prince Williama Kate Middletonové (analyzováno bylo dívčí jméno její matky - Goldsmith) a dokonce i o princezně Dianě. „Židovský král a královna? Je to možné,“ zní titulek listu The Huffington Post.

Zmínují rodokmen Kate Middletonové, manželky prince Williama: její matka Carole Middletonová je dcerou Ronalda Goldsmitha a Dorothy Harrisonové (Ronald i Dorothy byli Židé).

Rodiče Dorothy Harrisonové, Robert Harrison a Elizabeth Templeová, jsou Židé, přičemž Elizabeth pochází z rodu Mayerů, významného rodu anglických Židů 19. století.

Je známo, že v britském královském domě se praktikuje obřízka kojenců. V této souvislosti se uvádí:

„Zvyk obřezávat prince pochází z britské královské rodiny z počátku 18. století, kdy na trůn nastoupil Jiří I. V jeho vlasti, v Hannoveru také existovala tradice obřízky synů vyšší šlechty. Královnini tři synové, Charles, Andrew a Edward, mají něco společného s většinou židovských mužů na světě: ano - ano, i oni jsou obřezáni. Operaci provedl moel [židovský specialista na obřízku] a lékař na částečný úvazek Jacob Snowman...“

Píše o tom Eddie Eriksson, který v současnosti žije v Argentině. Je známo, že královna Alžběta, stejně jako královna Viktorie v 19. století, předpokládá svůj původ po přímé linii od krále Davida. To však svědčí spíše o tom, že britský dům přijímá mytologii takzvaného Převorství Sionu, než přímém židovství.

Ve skutečnosti pochází hannoverská dynastie (dnešní Windsorové) z rodu Welfů, potomků Ea, majordoma Dagoberta I. Merovejského (608-639), jak uvádí slovník Brockhause a Efrona. Právě klan majordomů (spolu s římskou kurií) zorganizoval v VII.-VIII. století královraždu Merovejců, takzvané „první rasy Evropy“, a vytvořil tak uzurpátorskou říši Karolínů. Načež Welfové („Gwelfové“) byli hlavními nepřáteli Hohenstaufenů.

Počínaje karolinským Gottfriedem z Bouillonu - prostřednictvím jím vytvořeného „Převorství Sionu“ - si bývalí majordomové přivlastnili politické a genealogické dědictví těch, které se jim podařilo zničit. Poněkud povrchní závěry o Windsorech jako údajných „Merovejcích“ jsou založeny na záměnách, které nahodil sám britský dům.

Je třeba si uvědomit: celá novodobá Evropa, „hřbitov národů“ (od Bretonců a Sasů až po Lužické Slovany), horečně se řítící na Východ, byla vytvořena následníky uzurpátorů-majordomů.

Posledními legitimními vládci v Evropě byli Rusové-Merovejci. Proti nim začali aktivně vystupovat Židé, předem rozptýlení po všech zemích, a mají za úkol postupně se zmocnit moci a peněz tam, kde se rozptýlili. Proniknouce do služeb Merovejců, Židé je začali skrytě ničit a uchvacovat moc.

Zdroj